

czych, dostarczonych przez osobę wykonującą pracę nakładczą, oraz zwrotu poniesionych przez nią kosztów z tytułu transportu, zużytej energii elektrycznej, opału, konserwacji maszyn, urządzeń itp. — jeżeli płatnik wypłaca należność z powyższych tytułów w wyodrębnionej pozycji.”

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Do przychodów osób wykonujących pracę na-

kładczą na rzecz jednostek handlu uspołecznionego nie mają zastosowania przepisy o opodatkowaniu wynagrodzeń otrzymywanych od więcej niż jednego płatnika.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

71

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów.

Na podstawie art. 3 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1964 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 2, poz. 6) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ulga podatkowa wynosi kwotę 4.000 zł.”;

2) skreśla się § 3;

3) w § 5 ust. 2 wyrazy „w następnym roku podatkowym” zastępuje się wyrazami „w następnych czterech latach podatkowych”, a wyrazy „za okres 2 lat” zastępuje się wyrazami „za okres 5 lat”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się w razie złożenia przez ucznia egzaminu po dniu 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

72

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie opłaty uzdrowiskowej.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie opłaty uzdrowiskowej od osób wyko-

nujących świadczenia rzeczy lub usług i obowiązanych do opłacania podatku obrotowego i dochodowego w myśl przepisów dla gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie od dnia 1 miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

73

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządza się ustalenie podatku od nieruchomości:

1) w wysokości 25% podstawy opodatkowania:

a) od wynajętych lub wydzierżawionych w całości lub w części domów jednorodzinnych i lokali w małych

- domach mieszkalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228) oraz od wynajętych lub wdzierżawionych budynków gospodarczych położonych na działce przydomowej i przeznaczonych na cele gospodarcze właściciela domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym,
- b) od podlegających opodatkowaniu budynków lub ich części związanych z gospodarstwem rolnym, a położonych na obszarze gromad,
- 2) w wysokości 40% podstawy opodatkowania — od budynków lub ich części określonych w art. 9 ust. 1 pkt 5 lit. d) dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 i z 1965 r. Nr 51, poz. 316), zajętych przez właścicieli budynków na zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18% w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 25 tysięcy, z wyjątkiem gromad,
- 3) w wysokości 55% podstawy opodatkowania:
- a) od budynków określonych w pkt 2 w miejscowościach o liczbie mieszkańców powyżej 25 tysięcy,

b) od budynków lub ich części określonych w art. 9 ust. 1 pkt 5 lit. d) dekretu o niektórych podatkach i opłatach terenowych, położonych w miastach i osiedlach, a zajętych przez właścicieli budynków na zakłady rzemieślnicze.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 lit. a) ma zastosowanie bez względu na to, czy wskutek wynajęcia lub wdzierżawienia dom jednorodzinny lub lokal w małym domu mieszkalnym wyłączony jest spod publicznej gospodarki lokalami.

§ 2. Zarządza się ustalenie podatku od lokali w wysokości 30% podstawy opodatkowania od lokali zajętych przez osoby fizyczne na zakłady rzemieślnicze.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 listopada 1963 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości (Monitor Polski Nr 88, poz. 418).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy ustalaniu zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości poczynając od roku podatkowego 1966, a w zakresie podatku od lokali, poczynając od pierwszego miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

74

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

w sprawie zasad ewidencji opłat za wykonane usługi.

Na podstawie § 1 ust. 4 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Usługi wykonywane na zamówienie komitetów społecznych, stowarzyszeń, spółdzielni lub instytucji mogą być zaliczane w całości lub części przez jednostki świadczące usługi jako usługi dla ludności, jeżeli jednostka świadcząca usługi posiada pisemne stwierdzenie jednostek wyżej wymienionych, że należność za wykonaną usługę opłacona zostanie w całości lub w określonej części ze środków pieniężnych ludności w rozumieniu § 1 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259). Stwierdzenie to powinno być zamieszczone na do-

kumentach stanowiących podstawę księgowania dochodów ze sprzedaży usług lub na załącznikach do tych dokumentów (na zamówieniach, umowach itp.).

2. Ewidencja usług dla ludności powinna być wyodrębniona w urzędzeniach księgowych jednostek świadczących tego rodzaju usługi prowadzonych w ramach konta 75 „Sprzedaż”, określonego w jednolitym planie kont, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1959 r. Nr 66, poz. 341 oraz z 1965 r. Nr 30, poz. 165 i Nr 65, poz. 370).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.